

— Ἐρωτηθείς ποτε δὲ περινούστατος φιλόσοφος Ἰωάννης Δόκκιος, πῶς δύναται τις ταχύτερον καὶ σφαλέστερον νὰ φάσῃ εἰς ἀληθῆ ἐπίγνωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀπεκρίθη «Ἄστος δάχνει ἐπιμελῶς τὰς Ἀγίας Γραφάς, μᾶλιστα δὲ τὴν Νέαν Διαθήκην. Ἐν αὐτῇ περιέχοντα λόγοις ζωῆς αἰώνιου. Θεός εἶναι δὲ αὐτουργός της, σωτήρας δὲ σκοπός της, καὶ ἀλήθεια εἰς αὐτὸν ἀμικταῖ πλάνης αἱ διδασκαλίαι τῆς.

— Εἰς τῶν ἀρίστων φιλοσόφων τῆς Ἀγγλίας εἰδήμων 28 γηλωσσών λέγει, «Ἐπιμελῶς καὶ τακτικῶς ἔστεσθε τὰς Ἀγίας Γραφάς εἰμαι γνώμης, διτε δόμος οὗτος περιέχει ψύχος, καθαρωτέραν ήτικήν, ἀξιολογωτέραν ἴστορίαν καὶ ὀμριστέρην εὐγλωττίαν, ἢ δύσα δύναται τις νὰ συναθροίσῃ ἐκ πάντων τῶν βιβλίων οἰστόνηποτε γλώσσης τοῦ κόσμου.

Χαροκόπειον οἱ Ἀφρανοὶ χαρετῶσιν ὡς ἐφεδῆς: «Ὄταν ἀνώτερος ἀπαντήσῃ ἄλλον κατωτέρας τάξεως τὸν χαρετῷ λέγων, «Ἐν χρυμαὶ ποτὲ νὰ μὴ κουρασθῆς» εἰς τοῦτο δὲ ἄλλος ἀποκρίνεται, «καὶ ἐγὼ εὔχομαι ποτὲ νὰ μὴ πτωχεύσῃς».

— Εὐθύνεις ἀρόν δένος τις φθάσῃ εἰς τις χωρίου, ἀμέσως διηγεῖται εἰς τὸ οἰκημα, τὸ δόποιον εἰς πᾶν χωρίου εἶναι ὀμρισμένον διὰ τοὺς δένους, καὶ ἀρόν τοποθετήθη εἰς αὐτὸν, χρέος του εἶναι νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου, λέγων «Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ νὰ ἡναι μαζύ σας» ἐκεῖνοι δὲ ἀποκρίνονται, «εὐχόμεθα νὰ σὲ βλέπωμεν πάντοτε.»

— Όταν δὲ ἀναχωρήσῃ πρέπει νὰ ἀποχαρετήσῃ τοὺς φιλοξενήσαντας αὐτὸν, λέγων «Σάς ἀφίνω εἰς τὴν φύλαξιν τοῦ Θεοῦ,» ἐκεῖνοι δὲ ἀποκρίνονται, «ὅ Θεός μαζύ σου.»

Οἱ Ἀφρανοὶ εἶναι Ἰνδοὶ τὴν καταγωγὴν, ἀλλὰ Μωχείθανοι τὴν θρησκείαν.

— Ή καλλιστητηρίαν δὲ πρός εὐτυχίαν. Ἐὰν θέλῃς γνῶσιν, πρέπει νὰ κοπιάσῃς δὲ ἀυτήν—«Ἐὰν τροφήν, πρέπει νὰ ἐργασθῆς δὲ ἀυτήν—«Ἐὰν διασκέδασιν, πρέπει νὰ προστομάσῃς αὐτὴν δὲ ἐργασίας, διότι καὶ αὐτή ἡ διασκέδασις, διὰ νὰ ἡναι ἀληθῶς ὀφελιώς καὶ εὐχαριστος, πρέπει νὰ προστομασθῇ δὲ ἐργασίας. Ἐὰν θέλῃς νὰ θερίσεις, πρέπει νὰ σπείρῃς—«Ἐὰν ἐπιθυμήσῃς νὰ δέῃς τὸν κόσμον καλλίτερον, πρέπει νὰ συνεισφέρῃς τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐργαζόμενος διὰ τοῦτο.

A I N I G M A.

Ἐίς τὴν Ἑλλάδα μ' ἔφερε τὸ πᾶλ' ἐκ τῆς Ἀσίας

·Ο 'Αργοναύτης ἐραστής τῆς ἀτυχοῦς Μηδείας. Φημίζομ' ἐπὶ καλλονῆ, πολλάκις δὲ εἰς πλουσίων

Τραπέζας πορατίθεμαι ὡς ἔξοχον οιτέον.

·Αὐτὸν χωρισθῆ ἡ κεφαλὴ τοῦ δλου σώματός μου,

·Σ τοὺς κόλπους ἐπανέρχομαι τῆς γηραιᾶς μητρός μου.

Θέλεις νὰ γείνω δόηγός καὶ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ;

Σθύσον τὰ τρία κεντρικὰ τοῦ στήθους μου στοιχεῖα.

Γ. ΙΙ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ αἰνίγματος.

·Ο νυξ — νύξ.

Τὸ ἔλυσαν οἱ Αθηνῶν, Π. Ι. Μαζαράκης, Ἐλένη Μορεζίνη, Ι. Κ. Σάδας, Μαρία Λεοντίδου, Ἀγγελική Θ. Βενιζέλου, Δ. Γέροντας, Πηγελόπη Λαζαρέτου, Π. Α. Βακαλόπουλος, Ξενο-

φων Ι. Στελάκης, Κωνσ. Π. Ζαβαλῆς, Θ. Γ. Γαβαλᾶς, Αρ. Ν. Κυριακός, Ἐλένη Δημητρίαδου— Μιτιλήνης, Δ. Π. Καρᾶ, — Πειραιῶς Χ. Μωλός καὶ Ἐρμουπόλεως Ι. Δ. Μυριαγόπουλος.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Δύνασαι νὰ εἴπης τὸ δύνομα ἀγγέλου τινός;
2. Ἐξέπεσάν ποτε ἄγγελοι τινὲς ἐκ τῆς ὑψηλῆς των θέσεως;
3. Ποιά εἶναι ἡ τιμωρία των ἄγγελων;

Εξδιοποέησες σπουδαέας.

Οἱ μικροὶ συνδρομηταὶ τῆς «Ἐφ. τῶν Παιδῶν» εἰδοποιοῦνται, διτε μία στήλη τοῦ «Ἀστ. τῆς Ἀνατολῆς», ἐκ τῆς δόποις ἡ αὐτή. Εφ. τῶν Παιδῶν πολλάκις ἐραΐζεται διάφορα τεμάχια, ὥρισθη διὰ τοιαύτας δημοσιεύσεις, δύοποιαι παιδία ἡ κοράσια νεώτερα τῶν 16 ἐτῶν ἥθελον στελεῖ εἰς τὴν Διεύθυνσιν αὐτοῦ. Ως ἀπαραίτητοι δροὶ πρὸς δημοσίευσιν τοιούτων ἀρθριδίων εἶναι οἱ ἔπειται:

1. Νὰ ἡναι σύντομα, τὸ πολὺ ἔως 15 ἀράδες τῆς «Ἐφ. τῶν Παιδῶν.»
2. Νὰ ἡναι καθαρογραμμένα.
3. Νὰ ἡναι ἔργον αὐτῶν, τῶν δύοποιών φέρωσιν τὰ δύνοματα.
4. Νὰ μὴ περιέχῃ ἀπρεπῆ πράγματα.
5. «Ο, τι θέλει κάθι παιδί καὶ κοράσιον δύναται νὰ γράψῃ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω δρους, καὶ ἐπειδὴ δὲ Ἀστήρ» δημοσιεύεται πᾶσαν ἑδομάδα, τούλαχιστον 15 παιδίων τὰ ἄρθρα θὰ δημοσιεύωνται δι' αὐτοῦ κατὰ μῆνα! «Ἐμπρός λοιπὸν μικροὶ μου φίλοι καὶ φίλαι. Αἱ θώματα τὰ προϊόντα τῶν εὐθυῶν κεφαλῶν σας!»

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους πέντε ἐκ τῶν γραφάντων τὰ καλλιτεχνά δρόμοια, τὰ λαμβάνων ἐν δώρον κατάλληλον τῆς εὐφυΐας των.

Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ διευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐφημ. τῶν Παιδῶν» εἰς Ἀθήνας.

— Η «Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν» χαριετεῖ τὴν ἐμφάνισιν καὶ τοῦ νέου περιοδικοῦ «Ἀθηνᾶ», δύοπας ἔχαυτέτισε καὶ τὴν «Ἑσταν», τὴν «Ἀθηναῖδα» καὶ τὴν «Διαπλασιν τῶν Παιδῶν», εὑχεται δὲ εἰς αὐτήν δύοπας ηγήθη καὶ εἰς αὐτὸς ἐπιτυχεῖται καὶ χρησιμότητα καὶ τὴν συνιστᾶ εἰς πάντας.

·Η «Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν» πιστεύει εἰς τὸν ἔντιμον διατυπωμόν, διότι ἐξ αὐτοῦ πολλαὶ καὶ μεγάλαι εγένονται καὶ διεγένωσιν ωφέλαια εἰς τὸν κόσμον. «Θεόν θὰ χαριετέον καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν ἐμφάνισιν πάσης νέας ἐφημερίδος, τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ σκοπούσης.

Μίαν μόνην παραίνεσιν ἐπιτυμούσην νὰ κάμωμεν εἰς τὸν συντάκτας καὶ διευθύντας τῆς «Ἀθηνᾶς», «Ἐργάσθητε ἐνδιαμονοῖς, προτιμῶντες ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ, καὶ ἐστὲ βέβαιοι, οἱ θέλετε ἐπιτύχεις!»

— Αστρολ. Αν αποληπτικὸν ἑδομαδιαῖον μὲν φραΐας εἰκόνας καὶ ὅλην ποικιλήν καὶ διδακτικὴν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας, εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Ἐλλάδι ἐφημερίδων (22 ἐτῶν) καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς εἶναι μόνον 6 δραχμὰς τὸ δέ τοις.

Τὴν ἐφημερίδα ταύτην θὰ ενράσων ἀληθῶς κατάλληλον διάποσταν οἰκογένειαν δύοι θέλουν νὰ κάμωσι τὴν δοκιμὴν διετρεύεις τούλαχιστον μῆνας.